

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

bülten

Aylık Bülten • Temmuz 2017 • Sayı: 9

ROMANLAR İÇİN GEZİCİ İŞ ve EĞİTİM MERKEZİ PROJESİ

"DEZAVANTAJLI KİŞİLERİN SOSYAL ENTEGRASYONU İLE İSTİHDAM EDİLEBİLİRLİKLERİNİN GELİŞTİRİLMESİ"

HİBE PROGRAMI (Europe Aid/ 135743)

Bu yayın Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin mali katkısıyla hazırlanmıştır. Bu yayının içeriğinden yalnızca Karadeniz Yeni Ufuklar Derneği sorumludur ve bu içerik hiçbir şekilde Avrupa Birliđi veya Türkiye Cumhuriyeti'nin görüş ve tutumunu yansıtmamaktadır.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

ÇSGB
T.C. ÇALIŞMA VE
SOSYAL GÜVENLİK
BAKANLIğI

SAMROM

Merhaba...

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından açılan Dezavantajlı Kişilerin Sosyal Entegrasyonları ile İstihdam Edilebilirliklerinin Geliştirilmesi Hibe Programı kapsamında finanse edilen Romanlar İçin Gezici İş ve Eğitim Merkezi Projemiz son hızla devam ediyor. Üç farklı alanda iş ve mesleki eğitimlerin yanı sıra destekleyici eğitimlerin ve çocuklar için sosyalleştirici faaliyetlerin yürütüldüğü Projemizin son aylarındayız. Bizim için oldukça yorucu bir o kadar da keyif verici bu çalışmaların sonuçlarını almaya başladık bile.

Projemiz kapsamında yürüttüğümüz faaliyetleri ve çalışmalarını sizlerle paylaşmak ve tüm gelişmelerden sizleri haberdar etmek amacıyla bu ay farklı temaları içeren üç bültenle sizlerle buluşuyoruz.

İlk bültenimizde Proje Basın ve Yayın Ekibimiz tarafından belirlenen “ madde bağımlılığı” konusunu ve bu konuya yönelik bölge halkının görüşlerini sizlerle paylaşacağız. Hepinizin de hatırlayacağı gibi madde bağımlılığı konusu, Mart ayında yaptığımız alan taramasında, Bölgede öne çıkan ilk üç önemli sorun arasında yer alıyordu. Bu ayki ilk bültenimizde bu sorunu ayrıntılı olarak ele alıp, tartışmaya açacağız.

“Projemiz’ den Haber Var!” temalı bu ay ki ikinci bültenimizde ise Romanlar İçin Gezici İş ve Eğitim Merkezi Projemiz kapsamında gerçekleştirdiğimiz tüm çalışma ve etkinlikleri sizlerle paylaşacağız. Belki de ilk kez sizlere yaptığımız faaliyetlerinin ayrıntılarıyla anlatma fırsatı yakalayacağız.

Üçüncü ve bu ay ki son bültenimizde ise Projemiz kapsamında üç farklı alanda verilen iş ve mesleki eğitimlerin yanı sıra yine farklı üç alana yönelik verilen destekleyici eğitimler hakkında bilgilendirme yapacağız. Bu eğitimlerden yararlanan katılımcılarımızın görüş ve önerilerini alarak sizlerle paylaşacağız. Ayrıca eğitimcilerimize söz vererek, roman vatandaşlarla çalışma konusundaki deneyim ve düşüncelerini alarak deneyimlerini sizlerle paylaşacağız.

Kısacası yine dopdolmuş ve yepyeni konularla sizlerle birlikteyiz. Tüm bu süreçte bizlere katkı veren başta proje basın ve yayın ekibimiz olmak üzere herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz ve herkese keyifli okumalar diliyoruz.

DAHA ÇOK ARKADAŞLARINDAN ETKİLENİYORLAR!

Türkiye’de ve dünyada hızla tütün, alkol ve uyuşturucu madde alım oranları artmakta, maddeye başlama yaşları gittikçe düşmektedir. Diğer bağımlılıklar gibi yeni yeni gündeme gelen teknoloji bağımlılığı da kişiye, aileye ve topluma psikolojik, sosyolojik ve ekonomik zararlara yol açmaktadır. Bağımlılık konusunda yapılan araştırmalar, bağımlılığın kişiden kişiye gelişme zamanının değişmekle birlikte, herkesin bağımlılık geliştirme riski olduğunu gösteriyor. Ancak bazı insanlar için bu risk diğerlerine göre daha fazladır. Bu risk faktörlerini ailevi, sosyal ve bireysel faktörler olarak inceleyebiliriz.

Ailevi faktörler; ailesinde bağımlılık ve ruhsal sorun geçmişi olan, aşırı korumacı ya da ilgisiz ebeveynlik tutumları ile yetişen, aile içi yoğun çatışmalar yaşayan, aile içi şiddete maruz kalan ve/veya şahit olan kişilerin bağımlılık geliştirmeye daha yatkın oldukları görülmektedir.

Sosyal faktörler; kişinin çevresinde bağımlılık yapıcı maddelerin yaygın şekilde kullanılıyor olması, madde kullanımını destekleyici ve teşvik edici tutumların sergileniyor oluşu, kişinin arkadaş çevresinde madde kullanımı olan kişilerin olması bağımlılık riskini arttırmaktadır.

Bireysel faktörler; sosyal becerilerin ve ilişkilerin zayıf olması, psikolojik sorunların olması, hayır diyememe, ve düşük stres toleransı olan kişilerde bağımlılık riski daha yüksektir.

Yukarıda belirtilen tüm bu risklere baktığımızda roman genç ve çocuklar, içinde buldukları sosyo-ekonomik dezavantajlar nedeniyle diğer gruplara göre daha tehlike altında görülüyor.

Bu konuda ilk görüşmeyi yaptığımız Yavuz Selim Mahalle Muhtarı Selim GÖKÇEN, Bölgedeki riskleri şu şekilde tanımlıyor:

BÜLTEN KÜNYESİ

Samsun’da Gezici İş ve Eğitim Merkezi Proje Aylık Bülteni - **İletişim ve Bültenin Sahibi:** Karadeniz Yeni Ufuklar Derneği Sorumlu Müdür ve Yazı İşleri Müdürü: Hasan GÜDÜL - **İletişim Adresi:** Kadıköy Mah. Kadı Cad. No:21/B İlkadım/SAMSUN **Tel&Faks:** 0(362) 4323846 **E-mail:** yeniufuklar55@gmail.com - info@romgem.org **Web:** www.romgem.org

Baskı: Mogi Ajans Basım Öncesi Bilgisayar Destekli Hizmetleri Ltd. Şti.
Adres: Pazar Mh. Meseret Sk. No:43/3-3 İlkadım/SAMSUN Tel: 0362 4317650 Faks: 0362 4317656

- Gezici İş ve Eğitim Merkezi Proje Aylık Bültenine internet sitemizdeki e-Bülten bölümünden de ulaşabilirsiniz. / www.romgem.org
- Bu bültende yayınlanan yazı ve fotoğraflar sahibinden izinsiz kullanılamaz.

“Her şeyin insanın kendi kişiliğinde başladığını ve bittiğini düşünüyorum. Bu nedenle hayata güzel bakan ve geleceğini umutla planlayan gençlerimizde madde bağımlılığı sorununun olmayacağını düşünüyorum. Bu açıdan şanslıyız. Yavuz Selim Mahallemiz ekonomisini ve geleceğini düşünen gençlerle dolu. %80'e yakın gençte bu sorunu görmüyoruz. Ancak azda olsa bu sorunu yaşayan gençlerimiz var, yok değil. Bu gençlerin ortak özellikleri ise öfkeli ve karamsar olmaları. Anne-babaların madde kullanımı gibi bir alışkanlığı olmamasına rağmen çocuklarında bu sorunla karşılayabiliyoruz. Bu nedenle madde bağımlılığında anne baba etkisi yok bence. Daha çok arkadaşlarından etkileniyorlar. Anne-babanın çocuğu üzerinde kontrolünün az olması ve akranların daha etkili olması nedeniyle bu sorunla karşılaşabiliyoruz. Ancak benim dikkat çekmek istediğim önemli bir konu ise kadınlarımızın sigara kullanma alışkanlığı. Bu alışkanlık hem sağlığa hem ekonomiye zarar veriyor. Burada da görev yine kişinin kendisine düşüyor.”

Yavuz Selim Mahalle Muhtarı Selim GÖKÇEN' in bu açıklamaları içimize su serpiyor. Madde bağımlılığının bireylerin fiziksel sağlık başta olmak üzere, ruhsal sağlık ve sosyal ilişkilerine zarar verdiğini, verimliliğini ciddi oranda azaltması nedeniyle de ülke ekonomisi içinde büyük bir problem teşkil ettiğini hepimiz biliyoruz.

AİLECEK PERİŞAN OLDUK

Bu konuda Bölgede yaşayan diğer vatandaşların görüş ve düşüncelerini merak ediyor ve sözü 20 yaşında evli, bir çocuk annesi Seda KAHYA-OĞLU'na bırakıyoruz.

“Abim evlenmeden önce bağımlıydı. Abimden o zamanlar nefret ederdim. Madde kullandığı zaman çok yemek yer ve çok uyurdu. Bir keresinde aşırı doz nedeniyle bayılmıştı. Öldüğünü sandım. İnanılmaz korktum ve çığlık attım. Herkes toplandı. Meğer uyurmuş. Madde kullandığı zaman ondan çok korkardım. Para bulmak için eşya satar ve istenmeyen durumlarla karşı karşıya kalırdı. O dönem ailecek perişan olduk. Bırakması için çok uğraştık. Konuştuk, çabaladık olmadı. Sonra evlenmeye karar verdi. Eşinin yardımı ve kendi isteğiyle birden bıraktı. Çok şükür şimdi içmiyor. Her şey yolunda. Çok güzel bir evliliği var.”

İZMARİTLERİ TOPLARDIK

Seda KAHYA OĞLU'nun hikâyesi bize bağımlılığın yalnızca kullanıcıya değil, ailesi ve yakın çevresine de verdiği zararlar konusunda önemli ipuçları içeriyor. 24 yaşında evli ve iki çocuk annesi Güler İNATER ise kendi bağımlılık hikayesini bizlerle paylaşıyor.

“11 yaşında oldukça erken denilecek bir yaşta sigaraya başladım. Arkadaşım içiyordu ve bende heves ettim. İlk istediğimde vermedi ancak ısrar edince vermek zorunda kaldı. Bir süre sonra ise sigara bende alışkanlık yaptı ve bırakamadım. Küçükken sigara alacak paramız olmadığı için de insanların içip yere attığı izmaritleri toplardık. Mahallemizde bizden büyük bir genç vardı. O toplattırırdı bize. Onları yakar içerdik. Annem bu durumu öğrenince beni çok hırpaladı. Sonradan çok pişman oldum. Sigara yüzünden hastalıklarım arttı. Ama bırakamıyorum.”

Bağımlılık konusunda çalışan uzmanlar sigara alışkanlığı ile madde kullanımı arasındaki riski anlamlı buluyor. Erken yaşta sigara içmeye başlayan kişilerin alkol ve diğer madde kullanma riski, içmeyenlere oranla 4 kat daha fazla. Bu nedenle sigara alışkanlığı ile mücadele etmek ve çocuklarımızı bu alışkanlıktan korumak ileride oluşabilecek pek çok sorunu da önleyebiliyor. 200 Evler ve Yavuz Selim Mahallesi'nde yaptığımız görüşmelerde roman vatandaşlar Bölgede sigara içme yaşının giderek düştüğüne dikkat çekiyor. Bu konuda isminin verilmesini istemeyen B.Ö ise sigara ve madde kullanımına ilişkin düşüncelerini şu şekilde dile getiriyor:

"Sigarayı daha az tehlikeli görüyoruz. Çünkü madde kullananları görünce sigara daha masum geliyor. Geçen yıl mahallede çok üzücü bir olay yaşandı. Bir komşu, madde karıştırdığı suyun kalanını yarisını dışarı atmış. Altı yaşındaki bir çocuk bilmeden suyu alıp içmiş. Komaya girdi. Hepimiz çok üzüldük. Biz kullanıcı olanları mahallede istemiyoruz. Çocuklarımız için kötü örnek oluyorlar. Madde kullandığını bildiğimiz kişilerle konuşmuyoruz ve iletişim kurmuyoruz. Korkuyoruz. Onlarda bizimle konuşmuyor."

Yaptığımız tüm görüşmelerde roman vatandaşlar, Bölgedeki çocuk ve gençlerde madde kullanım yaşının giderek düştüğünü belirterek bu konudaki rahatsızlıklarını dile getiriyorlar. Kendilerine göre sorunun çözümü madde kullananları soyutlamak gibi görünse de yetkililerden bu konuda yardım talep ediyorlar.

Sorunun çözümü, koruyucu ve önleyici çalışmaların sayısını arttırmaktan geçiyor. Çünkü madde bağımlılığının tedavisi, uzun soluklu oldukça pahalı ve zahmetli bir süreç. Belki de alınması gereken ilk önlem anne-babalardan başlayarak aile içi iletişim, ergenle iletişim, anne çocuk sağlığı ve tütün ve zararlı madde bağımlılığı konuları olmak üzere sunulan sağlık hizmetlerine dair bilgi düzeylerinin geliştirilmesi. Bizden söylemesi.

Son Söz...

Madde bağımlılığı konusunu ele aldığımız bu bültende son sözü yine bölgedeki gençlere ve mahalle sakinlerine bırakıyoruz. Bu konuda duygu ve düşüncelerini bir cümleyle bizimle paylaşmalarını istiyor ve aldığımız cevapları sizinle paylaşıyoruz.

- Karşılız ama yapacak bir şey yok. Keşke yapılacak bir şey olsa.
- Madde kullanan biriyle konuşmuyoruz, konuşmayız, korkuyoruz, onlarda bizimle irtibata geçmiyorlar.
- Çocuğumun onları görüp kötü yola düşeceğinden çok korkuyorum.
- Mahallede gece yürüyemiyorum. Üstüme saldıracaklar diye korkuyorum.
- Ben çok üzüldüyüm, ben kullanmış gibi oluyorum, psikolojim bozuluyor.